

[Alfred Jensen.]

af sagen, dels til at arbejde med de økonomiske problemer. Den betænkelse, jeg kunne gøre gældende på min gruppes vegne, er, at det vil tage temmelig lang tid, inden man når frem til at have bygget såvel de tre baner, der er tale om, som tunnelbaneanlægget. Jeg ser med bekymring, at ministeren mener, der vil gå mindst 6-8 år, og jeg hørte, det ærede medlem hr. Lars M. Olsen mente, at det nok skulle komme til at slå til. Det skulle da nødigt gå sådan. Jeg vil anmode om, at man fremmer udarbejdelsen af projekterne og bygningen af banerne så meget som muligt, og jeg vil håbe, at såvel de tre linjer som tunnelbaneanlægget vil blive færdige på et tidligere tidspunkt end det nævnte. Jeg tror, behovet er så stort, at der stedse vil være et sådant pres på statsbanerne og på dem, der i øvrigt vil komme til at arbejde med problemerne, at man må indse, at det er nødvendigt at forcere arbejdet.

Det er klart, at den bemyndigelse til at foretage ekspropriationer, ministeren søger i den foreslåede § 4, stk. 1, har vor tilslutning, og vi har heller ikke nogen betænkelse ved bemyndigelsen i stk. 2. Tværtimod mener vi, den er mindst lige så påkrævet som bemyndigelsen i stk. 1.

Ud over det, jeg her har sagt, vil jeg kun gøre et par bemærkninger om omkostningerne ved de projekter, der her omhandles. Jeg har forstået, at omkostningerne vil blive ca. 1½ milliard kr., men jeg forstod på det ærede medlem hr. Lars M. Olsen, at udgiften måske kunne blive noget større. Det er klart, at enhver her er interesseret i, at den ikke kommer højere op end højst nødvendigt, men selv om beløbet skulle blive større end beregnet, forekommer det mig ikke at være afskrækkende. Når vi tager i betragtning, at vi årlig ofrer over 1 milliard kr. på militæret, kan det vist ikke være for meget at ofre mellem 1½ og 2 milliarder kr. på at få løst trafikproblemerne i hovedstadsområdet. Det forekommer mig, at de penge, der gives ud her, kommer langt, langt flere mennesker til gode end de penge, der gives ud på det andet felt.

Derfor kan jeg tilsige den kommunistiske gruppes medvirken til at gennemføre dette lovforslag. Vi ser det hellere gennemført inden grundlovsdag end efter.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne takke for den stort set almindelige tilslutning, der er givet til det foreliggende lovforslag.

Jeg har opfattet det sådan, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen også gav tilslutning, men at han ønskede lovforslaget opbygget på en noget anden måde, end tilfældet er nu. Jeg må sige til det ærede medlem, at for det første er dette lovforslag formuleret på lignende måde som tilsvarende lovforslag, der tidligere er fremsat, og som drejede sig om enten at udføre nye banelinjer eller bygge nye havne — der er altså ikke nogen ændring i opstillingen — og for det andet drejer dette lovforslag sig ikke om noget nyt; de tre banestrækninger, der her er tale om at udføre, har tidligere været til behandling i forbindelse med behandlingen af forskellige lovforslag. Derfor synes jeg ikke, at det ærede medlems bemærkning om, at man sådan i huj og hast vil jage denne sag igennem, er helt berettiget.

I øvrigt forstod jeg på de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Gottschalck-Hansen, at man mere i almindelighed ønskede at kritisere, at det lovforslag, vi her behandler, og de øvrige lovforslag, der skal behandles i eftermiddag og i morgen, skulle jages igennem. Jeg skal ikke udtale mig om de andre lovforslag, men vedrørende det foreliggende lovforslag vil jeg sige, at selvfølgelig skal der være tid til at gennemgå det i udvalget, og skulle man ikke kunne blive færdig med det i løbet af den tid, der er tilbage inden ferien, er der ikke andet at gøre end at se på det igen, når vi mødes på ny. Jeg vil altså understrege, at det ikke er min hensigt at jage noget igennem. Jeg mener tværtimod, at udvalget skal underkaste disse problemer den undersøgelse, som de berettiger til.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen kom ind på, at man kunne tænke sig en anden linjeføring af Køgebanen, sådan at den, så vidt jeg forstod, kom til at gå over Hvidovre. Det er selvfølgelig et spørgsmål, vi kan drøfte nærmere i udvalget; man kan altid diskutere linjeføring, men jeg går ud fra, at statsbanerne har beregnet den mest hensigtsmæssige linjeføring under hensyn til de givne forhold. Det var naturligvis bedre, om man kunne føre både Køgebanen